

MAGYAR KÖZLÖNY

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA 2022. július 19., kedd

Tartalomjegyzék

Jpe.l.60.009/2022/10. számú határozat	A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának jogegységi hatályú határozata	4566
32/2022. (VII. 19.) OGY határozat	Az Európai Unió jövőjével kapcsolatosan képviselendő magyar álláspontról	4575
33/2022. (VII. 19.) OGY határozat	Az Országgyűlés alelnökeinek, a törvényalkotásért felelős alelnökének, valamint jegyzőinek megválasztásáról szóló 9/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról	4576
34/2022. (VII. 19.) OGY határozat	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról	4577
35/2022. (VII. 19.) OGY határozat	A Hungarikum Bizottság négy tagjának delegálásáról	4578
1/2022. (VII. 19.) GFM határozat	Az egyes vagyongazdálkodási tárgyú rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodást és nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról szóló 2021. évi CXXXIII. törvény 35. §-a, valamint 4. melléklete hatálybalépése napjának megállapításáról	4579

VIII. A Kúria határozatai

A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.l.60.009/2022/10. számú jogegységi hatályú határozata

Az ügy száma: Jpe.l.60.009/2022/10.

A felperes: a felperes neve

(a felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Péchy Kristóf Ágoston ügyvéd (a felperes képviselőjének címe)

Az alperes: az alperes neve

(az alperes címe)

Az alperes képviselője:

Molnár & Társa Ügyvédi Iroda

(az alperes képviselőjének címe, ügyintéző: dr. Molnár S. István ügyvéd)

Az alperesi beavatkozó:

az alperesi beavatkozó neve (az alperesi beavatkozó címe)

Az alperesi beavatkozó képviselője:

Sárhegyi és Társai Ügyvédi Iroda

(az alperesi beavatkozó képviselőjének címe, ügyintéző: dr. Sárhegyi Zoltán ügyvéd)

A per tárgya: biztosítási szolgáltatás A jogegységi panaszt benyújtó fél:

a felperes

A jogegységi panasszal támadott határozat száma:

Pfv.I.21.240/2021/4. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria megállapítja, hogy a Pfv.l.21.240/2021/4. számú, jogegységi panasszal támadott ítélet jogkérdésben eltér a Pfv.lll.21.464/2013/12., Pfv.V.21.402/2019/8., valamint a Kfv.lV.38.015/2018/5. számú – a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett – határozattól. Az eltérés nem volt indokolt.

A Kúria a bíróságokra nézve kötelező jogértelmezésként megállapítja, hogy a felek eltérő megállapodásának hiányában a biztosító helytállási kötelezettség alóli mentesüléséhez a szándékosságnak vagy a súlyos gondatlanságnak nem a mögöttes – foglalkozási, közlekedési – szabályszegés, hanem a biztosítási esemény, azaz a kár bekövetkezése vonatkozásában kell fennállnia ahhoz, hogy alkalmas legyen a mentesülés mint jogkövetkezmény kiváltására.

Megállapítja továbbá, hogy a szakértői kompetencia vizsgálatához a felülvizsgálati kérelmet benyújtó feleknek elegendő a hatályos perrendi szabály megjelölése és ennek alátámasztása, az ágazati vagy alacsonyabb szintű részletszabályok hivatkozásának elmulasztása önmagában nem akadályozza a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását.

Az indokolatlan eltérésre figyelemmel a jogegységi panasszal támadott ítéletet hatályon kívül helyezi, és a Kúria felülvizsgálati tanácsát új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A jogegységi panasz elbírálásával összefüggésben felmerült költséget az állam viseli.

A Kúria elrendeli a határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A jogegységi panasz alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes mint szerződő fél és biztosított, valamint az alperes mint biztosító 2016 decemberében biztosítási szerződést kötöttek. A biztosított fedezetek egyebek mellett az all risks üzemszünet biztosítás és az all risks vagyonbiztosítás voltak.
- [2] Az all risks típusú egyedi vagyonbiztosítási szerződések feltételei (a továbbiakban: ARSZF) III. pontja szerint biztosítási esemény a biztosított vagyontárgyakban vagy azok részeiben a biztosítási időszak alatt, hirtelen balesetszerűen véletlen, váratlan, előre nem látható, külső okból a kockázatviselési helyen bekövetkező, és a biztosított vagyontárgyak károsodásával, megsemmisülésével vagy eltűnésével járó olyan kár, amelynek oka nem esik a biztosítási feltételekben meghatározott kizárások alá, valamint amely eseményekre vonatkozóan a biztosító a biztosítási szerződésben foglaltak szerint nem zárta ki a kockázatviselési kötelezettségét, továbbá amely javítást vagy pótlást, helyreállítást tesz szükségessé. Előre nem láthatók azok a károk, amelyeknek bekövetkeztét, illetve bekövetkeztének fenyegető lehetőségét a biztosított az üzemben végzett tevékenységhez szükséges szaktudás birtokában, illetve a jó gazda gondosságával nem láthatott előre.
- [3] Az általános vagyonbiztosítási feltételek (a továbbiakban: ÁVF) X.1. és X.2. pontja értelmében a biztosító mentesül a szolgáltatási kötelezettsége alól, ha bizonyítja, hogy a kárt jogellenesen, szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartással a szerződő fél vagy a biztosított vagy ezek alkalmazottja okozta, valamint, ha ezek a személyek szándékosan vagy súlyosan gondatlan magatartással nem tesznek eleget a kármegelőzési vagy kárenyhítési kötelezettségüknek. Az ARSZF IX.5. és XV.2. pontja szerint a kármegelőzési kötelezettség súlyosan gondatlan megszegése körében az ÁVF X.1. pontjában felsoroltak a szakképzett személytől elvárható gondosságot kötelesek tanúsítani, a súlyos gondatlanság megítélése tekintetében a szakképzett személytől elvárható magatartás a mérvadó.
- [4] 2017. január 17-én a felperes raktárban a társbiztosított targoncavezetője által manuálisan irányított targonca a két állványsor közötti szűk folyosós területen hátramenetben egy raklapnak ütközött és azt nekitolta az állványsor egyik lábának. Ennek következtében az állványzat eldőlt, és ledöntött több állványsort is, melynek eredményeként a felperes raktárban tárolt árukészlete részben megsemmisült, részben forgalomba hozatalra alkalmatlanná vált.
- [5] A felperes keresetében 1.210.831.102 forint biztosítási szolgáltatás megfizetésére kérte kötelezni az alperest, aki ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [6] Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperes a vagyonbiztosítási szerződés alapján a felperest a 2017. január 17-én történt káreset miatt ért kárt megtéríteni tartozik.
- [7] Az alperes és az alperesi beavatkozó fellebbezése folytán eljárt másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Az aggálytalannak ítélt szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a targoncavezető manuálisan irányította a targoncát, amikor a keskeny folyosós területen hátramenetben egy raklapnak ütközött és azt nekitolta az állványsor egyik lábának. Ebből azt a jogi következtetést vonta le, a targoncavezető azért nem látta előre a kár bekövetkezését, mert bízott abban, hogy manuális irányítással sem fog raklapnak vagy polcnak ütközni. Nem azzal a szándékkal váltott manuális irányításra, hogy kárt okozzon, de tudatának át kellett fognia, hogy ha a tiltások és a veszélyes üzemi jelleg ellenére a keskeny folyosóban manuális irányításra vált, akkor a személy- és vagyonbiztonságot fokozottan veszélyeztető helyzetet teremt, amelyben csekélynek tekinthető vezetési hiba is aránytalanul súlyos következményekkel, akár a polcrendszer összedőlésével is járhat. A targoncavezető könnyelműen bízott a manuális vezetés esetén fenyegető súlyos következmények elmaradásában, amely könnyelműséget a szándékossággal határos súlyos gondatlanságnak értékelt, és ezt az egyedi megállapodás 2.1. pontja alapján a felperes terhére is figyelembe vette. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy a targoncavezető súlyos gondatlansága miatt nem látta előre a kárt, ezért a káresemény nem minősül az ARSZF III. pontjában meghatározott biztosítási eseménynek.
- [8] A mentesülés körében rögzítette, hogy a targoncavezető a társbiztosított munkavállalójaként jogosult volt az árukészlet kezelésére, mozgatására, rakodására, így súlyosan gondatlan magatartása az alperes mentesülését eredményezheti, amellyel kapcsolatban a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:463–6:464. §-aira és az ÁVF szabályozására hivatkozott. A targoncavezető magatartását jogellenesnek ítélte

- egyrészt azért, mert kárt okozott, másrészt azért, mert megszegte a munkavégzésére vonatkozó tételes szabályokat. A hátramenetben elkövetett vezetési hibát nem tekintette súlyosan gondatlan magatartásnak, mert az ütközést csekély súlyú figyelmetlenség vagy vezetési hiba is okozhatta. A kármegelőzési kötelezettség súlyosan gondatlan megszegésének értékelte ugyanakkor azt, hogy a targoncavezető megszegte azokat a rendelkezéseket, amelyek célja kimondottan a személy- és vagyonbiztonság megóvása, éppen az emberi hibára visszavezethető, csekély súlyú figyelmetlenségből vagy vezetési hibából eredő veszélyhelyzetek kialakulásának elkerülése volt. Ennek következménye, hogy az alperes akkor is mentesül a biztosítási szolgáltatás teljesítése alól, ha a káresemény egyébként biztosítási eseménynek minősülne.
- [9] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és új határozat hozatalával az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének a helybenhagyását kérte szövegezésbéli pontosítással. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 6:8. § (1) és (3) bekezdését, 6:86. § (1) bekezdését, 6:439. § (1)–(2) bekezdéseit, 6:463. § (1) bekezdését és 6:464. § (1)–(2) bekezdéseit, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (3) bekezdését, a 164. § (1) bekezdését, a 177. § (1) bekezdését, a 206. § (1) bekezdését és a 235. § (1) bekezdését.
- [10] Érvelése szerint a bíróság a jogerős ítéletében jogszabálysértő módon állapította meg, hogy a káresemény nem minősül biztosítási eseménynek, illetve az alperes mentesül a biztosítási szolgáltatás teljesítésének kötelezettsége alól.
- [11] A régi Pp. 206. § (1) bekezdésének és 177. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozva előadta, hogy a bíróság jogszabálysértően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, a bizonyítási eljárás lefolytatására vonatkozó előírások megsértésével fogadta el irányadónak a kirendelt szakértő véleményét. A targonca működtetése szakkérdés, így a bíróság abban szakértői bizonyítás nélkül nem foglalhat állást. A kirendelt szakértő közúti közlekedésbiztonsági műszaki (balesetelemzés) és gépjármű-közlekedési műszaki (javítás, karbantartás, járműértékelés) kompetenciával rendelkezik, így nem tartozik a szakterületéhez sem az emelőgépekkel, sem a járműautomatizálással kapcsolatos kérdések vizsgálata. A kirendelt szakértő nem végezte el azokat a vizsgálatokat, amelyek szükségesek lettek volna az üzemmóddal kapcsolatos kérdés megválaszolásához, másfelől nem rendelkezik a releváns kérdések megválaszolásához szükséges kompetenciával. A biztosítási szolgáltatás teljesítésének a hátrameneti üzemmódra alapított megtagadása tekintetében bizonyításra a régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperes volt köteles, így annak sikertelensége a régi Pp. 3. § (3) bekezdésére tekintettel az ő terhére esik.
- [12] Arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróságnak a súlyos gondatlansággal kapcsolatos értékelése a Ptk. 6:464. § (1)–(2) bekezdéseibe és 6:463. § (1) bekezdésébe ütközik. A bírói gyakorlat a szándékosság és a súlyos gondatlanság fogalmát szűken értelmezi (BH2021. 39., BH2021. 40.). A súlyos gondatlanság megítéléséhez a károkozó aktuális akarati, tudati állapotát kell vizsgálni, szubjektív elemként pedig azt, hogy a gondossági kötelezettségét kirívóan elhanyagolta-e. Súlyos gondatlanság akkor állapítható meg, ha a gondosság elhanyagolása olyan feltűnő mértékű, amely súrolja a szándékosság, az eredmény kívánásának határát.
- [13] A Kúria Pfv.V.21.402/2019/8. számú határozatára utalva előadta, hogy ha a targoncavezető tudatosan sértette meg a manuális üzemmód alkalmazására vonatkozó tilalmat, úgy ez csak a károkozás jogellenességi feltételéhez kapcsolódna, a szabálysértés tudatosságának azonban nem a szabályszegés, hanem a biztosítási esemény bekövetkezése, a raktár összedőlése vonatkozásában kell megvalósulnia. A Kúria Pfv.III.21.464/2013/12. számú határozatára hivatkozva kifejtette, hogy a targoncavezető tudata a belenyugvás szintjét határolóan sem terjedt ki a káresemény bekövetkezésére. Önmagában az, hogy tudatosan megszegte a tevékenységére vonatkozó szabályokat, és azt gondolta, hogy manuális irányítás mellett is károkozás nélkül tud közlekedni a sorok között, nem minősül súlyosan gondatlan magatartásnak. Feladatát nyilvánvalóan a káresemény bekövetkezése nélkül kívánta végrehajtani, így a káreseménnyel mint magatartása következményével semmilyen mértékben nem számolt. A Ptk. 6:464. §-ának megsértését jelenti a másodfokú bíróságnak a jogerős ítéletben kifejtett értelmezése, amely a tudatos szabályszegést a súlyos gondatlansággal azonosítja. A Kúria határozatai alapján a mentesülés egészen kivételes esetnek tekinthető. Az előreláthatóság és a súlyos gondatlanság tartalma lényegét tekintve ugyanaz. Súlyosan gondatlan magatartásnak csak olyan magatartás tekinthető, amely a konkrét káresemény bekövetkezésének az előrelátását is magában hordozza, amely a jelen esetben nem valósult meg. A jogerős ítélet sérti a Ptk. 6:463. § (1) bekezdését, mert a manuális üzemmód tényszerűsége sem eredményezhetné a biztosítási szolgáltatás teljesítésének megalapozott elutasítását.
- [14] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria jogegységi panasszal támadott határozata

- [15] A Kúria ítéletében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a másodfokú bíróság döntésével szemben a biztosítási esemény bekövetkezett, ezért az alperes mentesülése körében kellett a felülvizsgálati kérelemben megjelölt eljárási és anyagi jogszabálysértéseket elbírálnia.
- [16] Rámutatott, hogy a felperes érvelése ellenében a régi Pp. 177. § (1) bekezdése a szakértői bizonyítás feltételeit szabályozza, ugyanakkor ennek szükségessége a perben nem volt vitatott. Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 4. § (1) bekezdése alapján igazságügyi szakértői tevékenységet az erre feljogosított szakértő végezhet, aki a névjegyzékbe vételét követően esküt tesz, tevékenységét ezt követően kezdheti meg. A szakértők szakterületeit külön jogszabályok határozzák meg [például: 9/2006. (II. 27.) IM rendelet, 282/2007. (X. 26.) Korm. rendelet], ezek megsértése esetén a szakértő kompetenciavétséget követ el. A Kúria felülvizsgálati tanácsa szerint a felperes felülvizsgálati kérelmében a kirendelt szakértő kompetenciájának a hiányát állította, de ezzel tartalmi kapcsolatban lévő megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, így azt a Kúria felülvizsgálati tanácsa érdemben nem vizsgálhatta.
- [17] A súlyos gondatlanság megítélésével kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy a Kúria gyakorlata szerint a súlyos gondatlansághoz nem elegendő óvatlanság vagy figyelmetlenség (Kúria Pfv.V.20.760/2019/4., megjelent: BH2021. 40.). Súlyos gondatlanság akkor állapítható meg, ha a gondosság elhanyagolása olyan feltűnő mértékű, hogy súrolja a szándékosság, az eredmény kívánásának a határát, azt a felelőtlenség, az esetleges hátrányos következmények iránti nagyfokú közömbösség jellemzi (Kúria Pfv.V.21.994/2018/4., megjelent: BH2021. 39.). A gondossági kötelezettség kirívó elhanyagolását, a megvalósult negatív következmények előreláthatóságát kell vizsgálni; ha az adott tényállás mellett számolni kellett a kár bekövetkezésének a kockázatával, és ennek ellenére tanúsítottak kirívóan felelőtlen magatartást, úgy súlyos gondatlanság áll fenn (Kúria Pfv.V.20.313/2020/6., megjelent: BH2021. 311.).
- [18] A Kúria felülvizsgálati tanácsának álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítás alapján tényként az állapítható meg, hogy a targonca manuális üzemmódban volt, valamint a szaktudással rendelkező targoncavezető ismerte a sorok közötti manuális haladás tilalmát és annak indokát. Ennek ellenére a kezelési útmutatót és a raktározási szabályzatot megszegte, holott ezek célja éppen a személy- és vagyonbiztonság megóvása és a veszélyhelyzetek kialakulásának az elkerülése volt. A szakképzett targoncavezető a kár megelőzése körében gondossági kötelezettségét feltűnően elhanyagolta, mert bár ismerte a megsértett szabály indokát és ebből eredően a jogsértés jelentőségét, súlyát és lehetséges következményeit, ennek ellenére aktiválta a manuális üzemmódot. E magatartása pedig okozati összefüggésben áll a kár bekövetkezésével, abban közrehatott. A másodfokú bíróság e körülmények figyelembevételével helyesen jutott arra a következtetésre, a targoncavezetőnek az a magatartása, hogy kézi irányításra kapcsolta a targoncát a keskeny folyosón, nem tartotta be a biztonsági előírásokat, az ütközés fokozott veszélyét idézte elő. Számolnia kellett azzal is, hogy a fokozott veszéllyel járó tevékenysége folytán jelentős károsodás következhet be, mégis gondossági kötelezettségét kirívóan elhanyagolva, felelőtlenül bízott a hátrányos következmények (a vagyoni kár) elmaradásában. A kármegelőzési kötelezettség súlyosan gondatlan elmulasztása miatt a másodfokú bíróság helyesen döntött az alperes mentesüléséről.

A jogegységi panasz

- [19] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be jogegységi panaszt a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (1)–(2) bekezdéseire alapítottan, kérve a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a bíróságokra kötelező jogértelmezés megállapítását, valamint a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [20] A felperes álláspontja szerint a Kúria felülvizsgálati tanácsának ítélete jogkérdésben indokolatlanul eltért a Kúria közzétett határozataitól.
- [21] A felperes annyiban egyetértett a Kúria döntésével, hogy a biztosítási esemény bekövetkezett. Ezt meghaladóan az alábbiakat adta elő.
- [22] A Bszi. 41/B. § (1) bekezdése alapján a súlyos gondatlanság értékelésével kapcsolatos felülvizsgálati ítéleti rendelkezésekre tekintettel sérelmezte, hogy a Kúria nem értékelte (nem is érintette) és nem bírálta el a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott közzétett eseti kúriai döntésekre vonatkozó érvelést.
- [23] Ügyazonosságot állítva szerinte a Kúria döntése jogkérdésben eltér a felülvizsgálati kérelmében már hivatkozott, a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Pfv.III.21.464/2013/12. és Pfv.V.21.402/2019/8. számú határozatában foglaltaktól.

- [24] Arra hivatkozott, hogy a Pfv.III.21.464/2013/12. számú és a támadott kúriai határozat tényállása lényegét tekintve azonos. A hivatásosként munkát végző károkozó tudatosan megsérti a munkavégzésére vonatkozó szabályokat, de nem számol annak lehetséges, káresemény bekövetkezésében megnyilvánuló eredményével, illetve bízik annak elmaradásában.
- [25] Előadta, hogy a Kúria a korábbi ítéletében a támadott ítéletben foglaltaktól érdemben eltérő döntésre jutott, és elvi jogértelmezést adva kifejtette, hogy a tudatos szabályszegés és az ezen keresztül megállapítható tudatos gondatlanság nem azonosítható a biztosítói mentesülés feltételét képező súlyos gondatlansággal; ez abban az esetben állapítható meg, ha a károkozó a konkrét következményekkel (a határozat szerinti esetben "ezekkel" a következményekkel, tehát a kisodródással és a felborulással, mely a támadott ítélet szerinti esetben a polcnak ütközéssel és a raktárdőléssel azonosítható) a szabályszegő magatartás tanúsításakor már számolt, tudattartalma e lehetséges következményekbe való belenyugvás határát, illetve azok kívánása határát elérte volna.
- [26] Érvelése értelmében a Pfv.V.21.402/2019/8. szám alatti határozatában pedig a Kúria éppen azt rögzítette, hogy a súlyos gondatlanság megítélése a kármegelőzési kötelezettség körében sem szakadhat el a konkrét eredmény előrelátásától és az arra vonatkoztatható, azaz a szándékosság határát súroló gondatlanságtól, mivel a gondatlanságnak csak akkor van jelentősége, azaz akkor tekinthető mentesülésre vezető súlyos gondatlanságnak, ha az a károkozás előidézésére irányul.
- [27] Kifejtette, hogy a Kúria támadott ítélete a Pfv.V.21.402/2019/8. szám alatt közzétett kúriai határozatnak a súlyos gondatlanság kármegelőzési kötelezettség körében történő értékelésével kapcsolatos elvi állásfoglalását figyelmen kívül hagyta, attól eltért, anélkül, hogy az eltérésnek indokát adta volna.
- [28] Arra hivatkozott, hogy a súlyos gondatlanság biztosítási jogi fogalmának a tudatos szabálysértések eredményre (a kár bekövetkezésére) irányultságtól függetlenül történő értelmezése és az ezen alapuló biztosítói mentesülés terjedelmének indokolatlan kiszélesítése, továbbá annak a kármegelőzési kötelezettség teljesítésének értékelése körében történő téves értelmezése miként Pfv.V.21.402/2019/8. szám alatti ítélet tartalmazza, a jogellenességi és az eredményhez kapcsolódó feltétel "összemosása" a korábban kifejtett kúriai állásponthoz képest markánsan eltérő jogértelmezést jelent, melynek irányadóként történő érvényesülése azt eredményezné, hogy a gondatlan magatartás a szabálysértés tudatossága esetén a kármegelőzési kötelezettségre vonatkoztatva mindig a biztosító mentesülésére vezetne, abban az esetben is, amennyiben magának a káreseménynek a bekövetkezése tekintetében a súlyos gondatlanság nem lenne megállapítható. Ez végső soron minden tudatos szabálysértés esetén a biztosító mentesülését jelentené, mivel minden ilyen esetben megállapítható, hogy a károkozó ugyan nem akarta a kár bekövetkezését és abba nem is nyugodott bele, de amennyiben nem sért szabályt, nem történt volna káresemény.
- [29] A felperes a Bszi. 41/B. § (2) bekezdése alapján elsőként a bizonyítási eljárással kapcsolatos felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatának mellőzését kifogásolta. Sérelmezte, hogy a támadott ítélet indokolásában a Kúria rögzítette, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében a kirendelt szakértő kompetenciájának a hiányát állította, azonban arra hivatkozva, hogy ezzel tartalmi kapcsolatban lévő megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, azt érdemben nem vizsgálta.
- [30] Előadta, hogy a sérelmezett döntés eltér a Kúria Pfv.V.21.483/2013/8., Pfv.V.21.739/2013/9., Mfv.I.10.396/2016/1., Pfv.V.20.301/2015/6. és Pfv.III.21.650/2019/8. számú határozatától. Arra hivatkozott, hogy a régi Pp. 272. § (3) bekezdése alapján önmagában a megsértett jogszabályhely téves megjelölése miatt a felülvizsgálati kérelem nem utasítható el. Megítélése szerint a közzétett eseti döntések expressis verbis rögzítik, hogy amennyiben a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem nem utasítható el, azaz annak elbírálása nem mellőzhető.
- [31] A Bszi. 41/B. § (2) bekezdése körében előadta azt is, hogy a felülvizsgálati kérelmében azzal kapcsolatban, hogy a szakértő szakvéleménye csak azon szakterületen értékelhető, amelyben kompetenciával rendelkezik, több 2012. január 1. napját követően hozott és közzétett eseti döntésre is hivatkozott (Kúria Kfv.III.35.245/2015., megjelent: BH2016. 5.126; Kúria Kfv.IV.38.015/2018/5., megjelent: BH2020. 5.161.). E döntések a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottakkal egyező módon a megsértettként tárgyalt jogszabályként a pervitelt meghatározó eljárási kódex, azaz a régi Pp. 177. §-át, illetve 206. §-át, és nem a felülvizsgálati ítéletben idézett további, speciális, illetve alsóbbrendű jogszabályokat jelölték meg. A Kúria felülvizsgálati ügyben eljárt tanácsa e határozatokat figyelmen kívül hagyta, és a kúriai gyakorlattól eltérően a szakértői kompetencia vitatásához további, alacsonyabb szintű jogszabályok megjelölését írta elő. Ezzel a támadott ítélet ellentétes a fentebb megjelölt, a bírósági határozatok gyűjteményében közzétett határozatokkal.

Az ellenérdekű fél nyilatkozata

- [32] Az alperes akinek a nyilatkozatához a beavatkozó is csatlakozott a jogegységi panasz elutasítását, és a felperes eljárási költségek fizetésére kötelezését kérte.
- [33] Arra hivatkozott, hogy a jogegységi panasz érdemi vizsgálat nélküli elutasításának van helye azon okból, hogy a kérelem szerinti határozat nem hozható, mivel a támadott ítélet egyes pontjait nem lehet hatályon kívül helyezni. Az pedig a tisztességes eljáráshoz való jogát sértené, ha a Jogegységi Panasz Tanács a kérelmen túlterjeszkedve hozna hatályon kívül helyező határozatot.
- [34] A súlyos gondatlanság értékelésével kapcsolatban szerinte a felperes állításával szemben nem állapítható meg ügyazonosság a megjelölt kúriai határozatok és a támadott döntés tekintetében. Arra hivatkozott, hogy eltér az ügyek tényállása, az alapügy tárgyát más típusú biztosítások képezték, más rendeltetési céllal, más jogszabályi rendelkezések voltak alkalmazandók, és eltérő magatartásokat vizsgáltak.
- [35] Érvelése értelmében a támadott ítélet jogkérdésben nem is tér el a felperes által megjelölt döntésektől, ha pedig mégis megállapítható az eltérés, úgy az indokolt volt.
- [36] Az eljárásjogi kérdés vonatkozásában előadta, hogy a Bszi. 41/C. § (10) bekezdésén keresztül alkalmazandó (6) bekezdés h) pontja alapján az eljárás megszüntetendő, mert a panasz kérelem nem tartalmaz olyan érdemben vizsgálható kúriai határozatot, amitől a támadott ítélet eltérne.
- [37] Szerinte a felperes által megjelölt ítéletek közül négy semmilyen mértékben nem mutat sem ügyazonosságot, sem jogkérdésben való eltérést a támadott határozattól. Az Mfv.l.10.396/2016/1. számú ítéletben pedig a Kúria azt állapította meg, hogy a korábbi és a jelenleg hatályos munkajogi szabályozás egyező tárgyú szakaszait cserélte fel nyilvánvaló elírásként a kérelmező. A felülvizsgálati kérelmében ugyanakkor a felperes nem elírta a jogszabályhelyeket, hanem elmulasztott hivatkozni a megfelelő jogszabályhelyre.

A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának döntése és annak jogi indokai

- [39] A jogegységi panasz alapos.
- [40] A felperes a jogegységi panaszát a Bszi. 41/B. § (1)–(2) bekezdései alapján terjesztette elő. A megjelölt rendelkezések értelmében polgári ügyekben jogegységi panasznak van helye a pervezetésre vonatkozó végzés kivételével a Kúriának az eljárási törvény alapján felülvizsgálati kérelemmel nem támadható határozata ellen, ha a felülvizsgálati kérelemben a Kúria 2012. január 1. után hozott és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre már hivatkoztak, és a Kúria az eltéréssel okozott jogsértést határozatában nem orvosolta. Emellett jogegységi panasznak van helye akkor is, ha a Kúria ítélkező tanácsa jogkérdésben jogegységi eljárás kezdeményezése nélkül úgy tér el a Kúria közzétett határozatától, hogy az adott eltérésre az alsóbbfokú bíróságok határozatában nem került sor.
- [41] A Kúria elöljáróban utal arra, hogy a jogegység követelményét Magyarország Alaptörvénye 25. cikk (3) bekezdése rögzíti, kimondva, hogy "[a] Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét." A Kúria e feladatát az ítélkezése során akkor teljesíti, ha a közzétett kúriai döntéseiben elfogadott jogértelmezés elvi tartalmát az azonos ügyekben követi.
- [42] Amint arra a Kúria a Jpe.l.60.002/2021/7. és a Jpe.l.60.005/2021/5. számú határozataiban rámutatott: a jogegység fogalmát az egyes eljárási törvények nem definiálják, a Bszi. jogegységi eljárásra és jogegységi panasz eljárásra vonatkozó rendelkezéseiből, annak egyes eseteire vonható le negatív oldalról következtetés, amelynek értelmében a jogegység hiányát a korábbi döntéstől való indokolatlan eltérés okozza. A jogegység követelménye tehát sohasem absztrakt, hanem mindig konkrét ügyekhez, jogértelmezéshez köthető, az csak meghatározott és megjelölt bírói döntések tekintetében merülhet fel.
- [43] Következésképpen a jogegységi panasz eljárásokban formálódó gyakorlatot követve a jogegység követelményén belül az az elvárás, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben (ügyazonosság) a jogértelmezés is azonos legyen. Ha hiányzik az ügyek közötti lényegi összevethetőség, mert eltérő hátterűek a bírói döntések, akkor nem értelmezhető a jogegység.
- [44] Ahogy azt a Kúria a fenti határozataiban kifejtette, az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogi fogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni például az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát.
- [45] Nincs ügyazonosság a Kúria szerint például azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén.

- [46] Mindemellett nyilvánvalóan eltérően kell vizsgálni az ügyazonosság fennállásának feltételeit eljárásjogi kérdések esetén, figyelemmel arra, előfordulhat, hogy ugyanazon eljárásjogi rendelkezéseket eltérő ténybeli és anyagi jogi alapon elbírálandó ügyekben kell azonosan alkalmazni. E körben tehát annak kell jelentőséget tulajdonítani, hogy az alkalmazott eljárási rendelkezés azonos-e, és az összehasonlítandó ügyekben az alkalmazott normával összefüggésben felvetett absztrakt jogkérdés azonos vagy eltérő módon került megválaszolásra (Jpe II.60.027/2021/7.).
- [47] A felperes lényegében három jogi kérdésben kérte a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsát a kötelező jogértelmezés megállapítására: érvelése a súlyos gondatlanság értékelésével kapcsolatos felülvizsgálati megállapításokra, a kirendelt szakértő kompetenciája vizsgálatához szükséges jogszabályok megjelölésére, valamint a felülvizsgálati kérelme érdemi vizsgálatához szükséges jogszabálysértések helyes megjelölésére terjedt ki.
- [48] A súlyos gondatlanság körében a Kúria maradéktalanul osztotta a felperes érvelését mind a jogegységi helyzet fennállása, mind az ügyazonosság, mind a jogértelmezési kérdés lényegét érintően.
- [49] A felperes helyesen hivatkozott jogegységi panaszában arra, hogy a Bszi. 41/B. § (1) bekezdése szerinti feltételek fennállnak, tekintettel arra, hogy az e körben előadott eltérésre, a megjelölt határozatokra már a felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott.
- [50] Mind a Pfv.III.21.464/2013/12. számú közbenső ítélet, mind a Pfv.V.21.402/2019/8. számú ítélet esetén az ügyazonosságot illetően a Kúria annak tulajdonított jelentőséget, hogy az ügyek tárgya vagyonbiztosítási szerződés szabályainak értelmezése, a szabályszegés tudatos volt, a károkozók tudatos szabályszegése és a káresemény mint biztosítási esemény közötti okozati összefüggés vizsgálata a per tárgyát képezte. A felperesek mindkét esetben a biztosító helytállási kötelezettségének a megállapítását kérték, az alperes biztosító pedig mindkét esetben arra hivatkozott, hogy súlyos gondatlanság miatt mentesül a felelősség alól. Mindkét esetben a súlyos gondatlanságon alapuló korábban hatályos és jelenlegi Ptk. szabályra hivatkoztak. Mindebből következően nem volt akadálya a jogértelmezési kérdés helyes megállapításának.
- [51] A Ptk. 6:463. § (1) bekezdése szerint a szerződő fél és a biztosított a kár megelőzése érdekében az adott helyzetben általában elvárható magatartást köteles tanúsítani. Ezt az elvárhatósági követelményt kell támasztani abban az esetben is, ha a szerződés szabályozza a szerződő fél és a biztosított kármegelőzési teendőit, előírja a kár megelőzését vagy enyhítését célzó eszközöket, eljárásokat, szakképzettségi követelményeket.
- [52] A 6:464. § (1) bekezdés c) pontja szerint a biztosító mentesül szolgáltatási kötelezettsége alól egyebek mellett akkor, ha bizonyítja, hogy a kárt jogellenesen, szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartással a biztosított vagyontárgy kezelésére jogosított tagja, munkavállalója vagy megbízottja okozta.
- [53] E körben a Kúria fontosnak tartja kiemelni, hogy a kártérítési felelősség fennállásának feltételeit külön-külön kell vizsgálni és a különböző tényállási elemek összemosásának elkerülésére fokozott figyelmet kell fordítani. A kárkötelem egyes elemei, így a károkozó magatartás, a kár, e kettő közötti okozati összefüggés és a felróhatóság, valamint a biztosító mentesüléséhez a jogszabályban előírt követelmény, a jogellenesség a konkrét ügyben külön-külön vizsgálandó körülmények. Ennek indoka, hogy a Ptk. fentebb hivatkozott 6:464. § (1) bekezdés c) pontja a biztosító mentesülésének együttes feltételeit határozza meg: előírja egyrészt a biztosított (a szerződő fél) magatartásának jogellenességét, másrészt a biztosítottnak (a szerződő félnek) a biztosítási esemény bekövetkezését (a kárt) előidéző szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartását.
- [54] A konkrét esetben a vizsgálat tárgyát képezte, hogy a társbiztosított alkalmazottja mint targoncavezető a munkavégzésére irányadó foglalkozási szabályokat megszegte, amely közrejátszott a káresemény bekövetkezésében. Ez a szabályszegés azonban a kárkötelem jogellenességi feltételeihez kapcsolódik, és a jogerős ítéletben kifejtett indokokkal ellentétben nem jelentheti egyszersmind azt is, hogy a károkozó szubjektíve tisztában volt magatartása következményével, számolnia kellett a kár bekövetkezésével.
- E körben mind a másodfokú bíróság, mind a Kúria felülvizsgálati tanácsa helytelenül foglalt állást arról, hogy a targoncavezetőnek az a magatartása, hogy kézi irányításra kapcsolta a targoncát a keskeny folyosón és nem tartotta be a biztonsági előírásokat a gondossági kötelezettség kirívó elhanyagolását jelenti, egyszersmind a targonca vezetőjének számolnia kellett azzal, hogy a fokozott veszéllyel járó tevékenysége folytán jelentős károsodás következhet be, mégis, gondossági kötelezettségét kirívó mértékben elhanyagolva, felelőtlenül bízott a hátrányos jogkövetkezmények elmaradásában. E jogértelmezés elfogadása a Ptk. rendelkezései ellenében gyakorlatilag azt jelentené, hogy a súlyos szabályszegés mint a kárkötelem jogellenességi eleme automatikusan azt eredményezi, hogy a károkozó a kárt szándékosan vagy súlyosan gondatlanul okozta, következésképpen ilyen esetben szükségtelen a károkozó tudattartalmának vizsgálata. A Ptk. szövegével ellentétes következtetés pedig eleve nem felelne meg az Alaptörvény 28. cikkében előírt értelmezési szabálynak, mivel sem az értelmezett rendelkezés célját, sem az észszerűség követelményét nem venné figyelembe.

- [56] A fentiekkel szemben az alperes helytállási kötelezettség alóli mentesüléséhez a szándékosságnak vagy a súlyos gondatlanságnak nem a mögöttes (foglalkozási, közlekedési) szabályszegés, hanem a biztosítási esemény, azaz a kár bekövetkezése vonatkozásában kell fennállnia ahhoz, hogy alkalmas legyen a jogkövetkezmény kiváltására (Kúria Pfv.V.21.402/2019/8.). A konkrét esetben önmagában a foglalkozási szabályszegés ilyen következtetés levonására nem adhat alapot. Az alperesnek olyan további tényeket kellett volna bizonyítania, amelyek a társbiztosított alkalmazottja magatartásának közvetlenül az eredmény (azaz a kár) előidézése tekintetében súlyosan gondatlan minősítését megalapozzák (Kúria Pfv.V.21.402/2019/8.).
- [57] Ahogy azt a Kúria a következetes, a felperes által is hivatkozott gyakorlatában hangsúlyozza: a súlyos gondatlanság általában akkor állapítható meg, ha a gondosság olyan feltűnő elhanyagolása áll fenn, ami már egészen közel áll a szándékossághoz. A súlyos gondatlanságnak emellett csak akkor van jelentősége, ha az a károsodás előidézésére irányul (Kúria Pfv.III.21.464/2013/12.). Ez az adott esetben a gondosság olyan szintű elhanyagolásában jelentkezett volna, amelyből következően a társbiztosított alkalmazottja szinte a kár mint eredmény bekövetkezését kívánta. Ez a konkrét esetben a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján biztosan nem állapítható meg.
- [58] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a Kúria közzétett gyakorlatától különös tekintettel a Pfv.III.21.464/2013/12., Pfv.V.21.402/2019/8. számú határozatokra indokolatlanul eltért.
- [59] A felperes jogegységi panaszában arra is hivatkozott, hogy a Kúria felülvizsgálati tanácsa a Bszi. 41/B. §
 (2) bekezdése alapján indokolatlanul eltért a Kúria közzétett gyakorlatától akkor, amikor a kirendelt szakértő kompetenciavétségére vonatkozó érvelésének elbírálását mellőzte.
- [60] A hivatkozott eltérés az alábbiakra figyelemmel megállapítható.
- [61] E körben a Kúria mindenekelőtt rámutat: nem helyes a felperesnek az az érvelése, amely szerint a Kúria a jogszabálysértés megjelölése körében kialakított gyakorlattól eltért volna. A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria a korábbi bírói gyakorlatot megerősítve a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben jelenítette meg. Az önmagában nem kötő erejű kollégiumi vélemény 3. pontját a Kúria tanácsai követik, ezért azt a Jogegységi Panasz Tanács kötelezőnek tekinti (Pfv.V.20.917/2021/8., Gfv.VI.30.367/2021/6., Pfv.I.21.083/2019/12.). A hivatkozott PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi.
- [62] A megsértett jogszabályhelyet a felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek pontosan kell megjelölnie: a felhívott jogszabályon belül konkrétan meg kell jelölnie, hogy a határozat melyik §-nak esetlegesen mely bekezdését vagy pontját sérti, és ehhez kapcsolódóan kell a jogi érvelését előadnia. Igaz ugyan, hogy a tévesen megjelölt jogszabálysértés önmagában nem eredményezheti a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását, ugyanakkor a tartalmilag eltérő hivatkozás helyett a Kúria nem azonosíthatja a helyes jogszabályi hivatkozást és nem állapíthatja meg annak megsértését sem.
- [63] Mindezt szem előtt tartva a Kúria hangsúlyozza: a konkrét esetben a felperes a felülvizsgálati kérelmében megjelölte azt a perrendi szabályt, ami a szakértői kompetencia vitatására adhat alapot. A régi Pp. 177. § (1) bekezdése szerint, "[h]a a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki." Emellett hivatkozott a régi Pp. 206. § (1) bekezdésére is, amelynek alkalmazása körében kétség esetén az ágazati, szakértőkre vonatkozó jogszabályok vizsgálatával, adott esetben a szakértő nyilatkoztatásával kell tisztáznia a bírónak a szakértői kompetencia meglétét. A felperes e perrendi szabályokra hivatkozva állította a szakértő megfelelő szakértelmének hiánya miatt azt, hogy az eljárt bíróságok jogsértő bizonyítékot vettek figyelembe és értékeltek.
- [64] Az idézett perrendi szabály [régi Pp. 177. § (1) bekezdés] kifejezi a szakértői bizonyítás alapvető jellemzőit: a bíróság oldalán a tények megítéléséhez szükséges szakértelem hiányát, amellyel viszont a szakértő rendelkezik. E rendelkezésből tehát az is következik, hogy a bíróságnak a szakkérdés megítéléséhez megfelelő szakértelemmel rendelkező szakértőt kell kirendelnie. Nem vitásan a szakértői kompetencia megítéléséhez szükséges részletszabályokat ágazati és jellemzően alacsonyabb szintű rendelkezések tartalmazzák, ugyanakkor a Kúria következetes gyakorlata szerint ennek vitatására elegendő a perrendi szabályok megjelölése mellett ennek alátámasztása, a megfelelő szakértelem hiányát alátámasztó indokoknak az előadása (Kúria Kfv.IV.38.015/2018/5.). E jogértelmezésnek nem mond ellent az alperes által hivatkozott Pfv.V.21.094/2019/4. számú határozat sem, tekintettel arra, hogy abban a Kúria a felülvizsgálati kérelem többszintű hivatkozásaira figyelemmel a szakértő

- kirendeléseinek egyes kérdéseit vizsgálta, ugyanakkor nem foglalt állást a jelen ügyben felvetett jogértelmezési kérdésben.
- [65] Erre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet indokolatlanul eltért a Kfv.IV.38.015/2018/5. számú határozattól is.
- [66] A kifejtettek értelmében a jogerős ítélet és a Pfv.III.21.464/2013/12., Pfv.V.21.402/2019/8. valamint a Kfv IV.38.015/2018/5. számú határozat közötti eltérés kétséget kizáróan megállapítható, és a fentiek szerint az nem indokolt, erre tekintettel a Kúria a Bszi. 41/D. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a jogkérdésben való eltérés megállapítása mellett döntött a bíróságokra kötelező értelmezésről, és a panasszal támadott határozatot hatályon kívül helyezve a Kúria felülvizsgálati tanácsát új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [67] E körben megjegyzi a Kúria, hogy a felperes részbeni hatályon kívül helyezés iránti kérelme nem volt teljesíthető, figyelemmel arra, hogy a jogerős ítéleti rendelkezés jogkérdésenként nem tartható hatályában. Mindazonáltal a nem kellő pontossággal megfogalmazott kérelem tartalma szerint megállapítható volt, hogy a felperes célja a jogerős kúriai ítélet hatályon kívül helyezése volt, erre figyelemmel a jogegységi panasz határozat meghozatalának nem volt akadálya.
- [68] A Kúria a felperesnek a fentieken túlmutató előadásainak részletes elemzését mellőzte, figyelemmel arra, hogy a jogkérdésben való indokolatlan eltérés a hivatkozott határozatok alapján megállapítható volt.
- [69] Végezetül a Kúria utal arra, hogy a szabályozás tartalmi azonossága okán ez a jogértelmezés a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 300. § (1) bekezdésére alapított felülvizsgálati kérelem elbírálása során is irányadó.

Elvi tartalom

- [70] A biztosító helytállási kötelezettség alóli mentesüléséhez a szándékosságnak vagy a súlyos gondatlanságnak nem a mögöttes foglalkozási, közlekedési szabályszegés, hanem a biztosítási esemény, azaz a kár bekövetkezése vonatkozásában kell fennállnia ahhoz, hogy alkalmas legyen a Ptk. 6:464. §-a szerinti jogkövetkezmény kiváltására.
- [71] A szakértői kompetencia vizsgálatához a felülvizsgálati kérelmet benyújtó felperesnek elegendő a hatályos perrendi szabály megjelölése és ennek alátámasztása, az ágazati vagy alacsonyabb szintű részletszabályok hivatkozásának elmulasztása önmagában nem akadályozza a felülvizsgálati kérelem elbírálását.

Záró rész

- [72] A Bszi. 41/D. § (4) bekezdése alapján, ha a Jogegységi Panasz Tanács megállapítja a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérést, a panasz elbírálásával összefüggésben felmerült költséget az állam viseli.
- [73] A felperes a jogegységi panasz eljárással összefüggésben a költségei megtérítését nem kérte, a panasz alaposságára tekintettel az alperes a költségei megtérítését nem kérheti, mindebből következően a Kúriának a megtérítendő ügyvédi költségekről rendelkeznie nem kellett. A felperes a megfizetett illetéket visszaigényelheti.
- [74] A Bszi. 41/D. § (5) bekezdése szerint a Kúriának a közzétett határozatától jogkérdésben való eltérést megállapító és a bíróságokra kötelező értelmezést megállapító határozata jogegységi határozat hatályú, és azt a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.
- [75] A határozat ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2022. május 23.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt s.k. bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Csák Zsolt s.k. bíró, Dr. Darák Péter s.k. bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró, Dr. Hajnal Péter s.k. bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Kurucz Krisztina s.k. bíró, Dr. Patyi András s.k. bíró, Dr. Sebe Mária s.k. bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró

IX. Határozatok Tára

Az Országgyűlés 32/2022. (VII. 19.) OGY határozata az Európai Unió jövőjével kapcsolatosan képviselendő magyar álláspontról*

- 1. Magyarország közvetlen szomszédságában fegyveres konfliktus dúl. A háború gazdasági hatásai és biztonsági kihívásai a magyar embereket is közvetlenül érintik. A nemzetközi közösség Oroszországgal szembeni átgondolatlan szankciós döntései tovább nehezítik hazánk és polgáraink helyzetét. Európa új korszakba, a válságok és a bizonytalanságok korszakába lépett.
- 2. Az Európai Unió intézményei Konferenciát kezdeményeztek Európa jövőjéről. A nemrég lezárult eseménysorozat lett volna hivatott felmérni, hogy az uniós polgárok szerint melyek az előttünk álló legnagyobb kihívások, és hogyan lehet ezekre felkészíteni az Európai Uniót.
- 3. Az Országgyűlés sajnálattal állapítja meg, hogy a Konferencia a nyílt és demokratikus párbeszéd helyett az állampolgári hozzájárulások jelentős részének kizárásával a tagállamok szuverenitásának felszámolásában és az uniós bürokrácia hatalmának növelésében érdekelt erők politikai, ideológiai törekvéseinek kiszolgálójává vált.
- 4. Az Országgyűlés üdvözli ugyanakkor, hogy a magyar polgárok az európai átlagot messze meghaladó, kiemelkedő aktivitással vettek részt a Konferencia eseményein. Kiáll a magyar emberek véleménye mellett: az Európai Uniónak változnia kell, mert felkészületlenül áll napjaink kihívásai előtt.
- 5. Az elmúlt évtized tapasztalatai azt mutatják, hogy csak erős és cselekvőképes tagállamok képesek megvédeni polgáraikat. Az Európai Unió feladata, hogy támogassa tagállamait a hatékony válságkezelésben.
- 6. Az Európai Unió jelenlegi szerződéses keretrendszere azonban nem alkalmas arra, hogy a válságok korszakában az együttműködés alapjául szolgáljon. Az Országgyűlés szükségesnek látja az uniós Szerződések felülvizsgálatát az alábbiak szerint.
 - A Szerződésekből törölni kell az "egyre szorosabb egység" célkitűzését. Az integráció nem öncél, hanem eszköz: nemzeti szabadságunk kiteljesedésének eszköze.
 - Európa keresztény gyökerei és kultúrája jelentik az európai integráció alapját, ami erkölcsi iránytűként szolgál a bizonytalanságok korszakában. A Szerződésekben meg kell jelennie ennek az alapvetésnek.
 - A Szerződésekben egyértelműen rögzíteni kell az Európai Bizottság politikai és ideológiai semlegességét.
 - A szubszidiaritás elvének jegyében felül kell vizsgálni, és részletes katalógusban kell rögzíteni az Európai Unió intézményei útján gyakorolható hatásköröket.
 - Európának képesnek kell lennie arra, hogy megvédje magát. Katonai képességeit, ennek alapjául szolgáló ipari kapacitásait erősíteni kell, és az európai biztonság letéteményeseként közös európai hadsereget kell felállítani.
 - Európának meg kell védenie a jelen és a jövő európai generációit. A demográfiai kihívás kezelésének és a családok támogatásának a Szerződésekben uniós célkitűzésként kell megjelennie.
 - Szerződéses szinten kell garantálni minden nép jogát arra, hogy eldönthesse, kivel akar együtt élni a hazájában.
 - A jövő generációiért viselt felelősség azt is jelenti, hogy döntéseink pénzügyi terheit nem háríthatjuk gyermekeinkre és unokáinkra. A Szerződésekben rendelkezni kell a további uniós adósságfelvétel tilalmáról.
 - Az európai demokráciát ki kell vezetni a zsákutcából, ahová az Európai Parlament kormányozta. Az Európai
 Parlament képviselőit a nemzeti parlamenteknek kell delegálni, így biztosítva a valódi politikai legitimitást.
 - Lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti parlamentek megakadályozhassák a nem kívánt uniós jogalkotást, ahogyan azt is, hogy a tagállami kormányok és a nemzeti parlamentek is kezdeményezhessenek uniós jogalkotási eljárást.
 - Szerződéses védelemben kell részesíteni az Európai Unió területén élő őshonos nemzeti kisebbségeket, és támogatást kell biztosítani számukra.
 - A Szerződésekben kifejezetten meg kell erősíteni a Nyugat-Balkán országainak európai perspektíváját.

^{*} A határozatot az Országgyűlés a 2022. július 19-i ülésnapján fogadta el.

- 7. Az Országgyűlés felhívja a Kormányt, hogy a fenti álláspontot képviselje a Konferencia utókövetése során.
- 8. Az Országgyűlés továbbá felhívja a Kormányt, hogy jelen határozatot a magyar Országgyűlés Európa jövőjével kapcsolatos álláspontjaként juttassa el az Európai Tanács, az Európai Parlament és az Európai Bizottság elnökéhez, illetve az Európai Unió Tanácsa soros elnökéhez.
- 9. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

az Országgyűlés elnöke

Gelencsér Attila s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Kövér László s. k.,

Az Országgyűlés 33/2022. (VII. 19.) OGY határozata az Országgyűlés alelnökeinek, a törvényalkotásért felelős alelnökének, valamint jegyzőinek megválasztásáról szóló 9/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés alelnökeinek, a törvényalkotásért felelős alelnökének, valamint jegyzőinek megválasztásáról szóló 9/2022. (V. 2.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

dr. Vadai Ágnest (DK)

az Országgyűlés jegyzőjévé megválasztja.

2. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Kövér László s. k., az Országgyűlés elnöke

Gelencsér Attila s. k., az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k., az Országgyűlés jegyzője

^{*} A határozatot az Országgyűlés a 2022. július 19-i ülésnapján fogadta el.

Az Országgyűlés 34/2022. (VII. 19.) OGY határozata az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról*

1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat (a továbbiakban: OGY határozat) 1. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

az Európai Ügyek Bizottságába

Gy. Németh Erzsébet (DK) helyett Barkóczi Balázst (DK),

a Mezőgazdasági Bizottságba

Varga Zoltán (DK) helyett Barkóczi Balázst (DK),

a Népjóléti Bizottságba

Varju László (DK) helyett Varga Zoltánt (DK)

a bizottság tagjává megválasztja.

2. Az OGY határozat 2. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés a Törvényalkotási Bizottságba

Barkóczi Balázs (DK) helyett Varju Lászlót (DK)

a bizottság tagjává megválasztja.

3. Az OGY határozat 4. pontja a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

a Népjóléti Bizottságba

Varga Zoltánt (DK)

a bizottság elnökévé,

az Európai Ügyek Bizottságába

Barkóczi Balázst (DK),

a Mezőgazdasági Bizottságba

Varga Zoltán (DK) helyett Barkóczi Balázst (DK)

a bizottság alelnökévé megválasztja.

^{*} A határozatot az Országgyűlés a 2022. július 19-i ülésnapján fogadta el.

4. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Kövér László s. k., az Országgyűlés elnöke

Gelencsér Attila s. k., az Országgyűlés jegyzője

Z. Kárpát Dániel s. k., az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 35/2022. (VII. 19.) OGY határozata a Hungarikum Bizottság négy tagjának delegálásáról*

1. Az Országgyűlés a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény 14. § (2) bekezdés a) pontja és (3a) bekezdése alapján

Lezsák Sándort és

dr. Simicskó Istvánt

kormánypárti jelölés alapján,

Dócs Dávidot ellenzéki jelölés alapján

a Mezőgazdasági Bizottság javaslatára, valamint

Varga Szimeont

- a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága javaslatára
- a Hungarikum Bizottság tagjának

delegálja.

- 2. Hatályát veszti a Hungarikum Bizottság négy tagjának delegálásáról szóló 7/2019. (III. 5.) OGY határozat.
- 3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

Kövér László s. k., az Országgyűlés elnöke

Gelencsér Attila s. k., az Országgyűlés jegyzője Z. Kárpát Dániel s. k., az Országgyűlés jegyzője

^{*} A határozatot az Országgyűlés a 2022. július 19-i ülésnapján fogadta el.

A gazdaságfejlesztési miniszter 1/2022. (VII. 19.) GFM határozata az egyes vagyongazdálkodási tárgyú rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodást és nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról szóló 2021. évi CXXXIII. törvény 35. §-a, valamint 4. melléklete hatálybalépése napjának megállapításáról

Az egyes vagyongazdálkodási tárgyú rendelkezésekről, valamint egyes vagyongazdálkodást és nemzeti pénzügyi szolgáltatásokat érintő törvények módosításáról szóló 2021. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Törvény) 7. § (8) bekezdésében foglaltak alapján eljárva megállapítom, hogy a Törvény 7. § (5) bekezdésében meghatározott feltétel bekövetkeztének – Nemzeti Védelmi Ipari Innovációs Zártkörűen Működő Részvénytársaság átalakulásának a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény szerinti cégjegyzékbe történő bejegyzésének – napja 2022. július 1. napja, ezért a Törvény 35. §-a, valamint 4. melléklete hatálybalépésének napja – a Törvény 7. § (7) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – 2022. július 2. napja.

Nagy Márton István s. k., gazdaságfejlesztési miniszter

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a http://www.magyarkozlony.hu honlapon érhető el.